

Fotbalová sezóna 2007-2008 byla úspěšná

Působení fotbalistů Sportovního klubu (SK) Uhřice v ukončené sezóně 2007-2008 lze hodnotit jako úspěšné. A to i navzdory tomu, že umístění každého týmu bylo v tabulce jiné.

*

Žáci pokračovali pod vedením trenérů Josefa Kramáře a Romana Pavlíci v nastoupené cestě. Mužstvo se ale postupně v tabulce výsledkové propadalo. Přesto, a to bylo mnohokrát zdůrazněno, výsledky nejsou v této kategorii to hlavní. Důležitá je tréninková píle. A to se dařilo! Výsledky v závěru soutěže ovlivnilo, že příležitost dostávali mladší hráči; ti také vytvoří základ v příští sezóně. Ze současného kádru odchází pět hráčů; SK jim zajistí možnost dalšího růstu v nově se tvořícím dorosteneckém mužstvu v Žarošicích. **Konečné umístění v sezóně: 8. místo, 23 bodů a skóre 64:46.**

*

S cílem poskytnout příležitost těm, kteří se nevejdou do kádru A mužstva, především potom mladým hráčům, kteří věkově patří do dorostenecké kategorie, bylo utvořeno B mužstvo dospělých.

Zároveň je vedení klubu přihlásilo do základní skupiny IV. třídy. Mužstva se ochotně jako vedoucí ujal Petr Meduna; jako trenér působil František Pěnčík ml. Bohužel počáteční zápal a elán postupně opadal; změnil se v nezáměr a nezodpovědnost. Z toho též pramenily velké potíže, jak před každým utkáním zajistit kádr hráčů. Přes tato negativa je dobré, že nejméně pět perspektivních hráčů v mužstvu pracovalo dobře; někteří si pár minut odzkoušeli v A družstvu. Pro

příští období z uvedených důvodů SK nepočítá s přihlášením B mužstva do soutěže; hráčům, kteří projeví zájem, hodlá vedení klubu nabídnout možnost působit v A mužstvu. **Konečné umístění B týmu v sezóně 2007-2008: 12. místo, 17 bodů, skóre 23:49.**

*

Úspěšnou sezónu má za sebou A mužstvo. Do posledního kola bojovalo o postup do okresního

přeboru. Kromě nešťastné porážky v Násedlovicích, byly Uhřice jediným týmem, který neprohrál. Přesto druhé místo, zisk 61 bodu a skóre 66:23, se zapíše do uhřické kopané jako jedna z nejúspěšnějších sezón. Také produktivita nejlepších kanonýrů Tomáše Valíhracha a Lukáše Uříčáře, byla úctyhodná.

Vedení SK si před sezónou nestanovilo cíl postupu. Pouze byli hráči motivováni k podávání co nejlepších výkonů a boji o dobré umístění v tabulce. Hráči pod vedením trenéra Urbánka postupně tyto cíle naplňovali; ve většině utkání uspokojovali diváky. Současný kádr byl dostatečně stabilizován. Patří mezi zkušené týmy! Po doplnění mladými hráči existuje šance bojovat v nové sezóně o nejvyšší metu.

*

Na závěr a při hodnocení uplynulé sezóny je na místě poděkovat hráčům, trenérům, funkcionářům i příznivcům. Všichni společně vynaložili značné úsilí, aby výsledky byly co nejlepší.

ZDENĚK MALEŇÁK

Muzikál Angelika zhlédlo 45 účastníků zájezdu

Muzikál Angelika 12. dubna zhlédlo v Praze kromě jiných, také 45 účastníků zájezdu z Uhřic. Jeli na představení zvláštním autobusem; k domácím se připojilo i několik obyvatel z okolních vesnic.

V titulní roli se představila Monika Absolonová. V dalších pak Šárka

Vaňková, Vilém Čok, Lešek Semelka, Pavel Vítek, Ivan Vyskočil, Zdeněk Izer a další. Příběh zhudebněný Michalem Davidem, se účastníkům líbil. Romantický děj odehrávající se ve Francii, v době vlády Ludvíka XIV., diváky zaujal. Pojednává o krásné Angelice, která je svým nechtěným sňatkem

Joffreyem de Peyrac vržena do viru královských intrik.

Každý z účastníků zájezdu zaplatil 850 korun, z toho 500 Kč na vstupné. Z Uhřic vyjeli v osm a do hlavního města přijeli ve 12 hodin. Někteří se vydali do Národního muzea, další na procházku Prahou.

Byli např. na Staroměstském náměstí; prohlédli si Karlův most, Kampu, Malou stranu. Zdatnější se vydali na Pražský hrad. Zavítali např. i na Loretské náměstí, kde je zaujala zvonkohra.

LUKÁŠ TESAŘÍK

V nejstarší obci na Malé Hané se sešli Uhřičáci

Zástupci šesti obcí s názvem Uhřice se v sobotu 14. června sešli v nejstarším sídle na Malé Hané s tímto názvem. Soutěžilo se v malé kopané a požární útoku. Naši fotbalisté zvítězili a hasiči skončili třetí. Obec dobře reprezentovali za což jim patří dík. Vesnice leží při cestě z Jevíčka do Boskovic. Nachází se na úpatí vyvýšeniny Vrchhora (550 m. n. m.) v úrodné nížině. Ve více než 140 domech žije přes 300 obyvatel. Jejich počet se výrazně snížil. Např. ještě v roce 1958 bylo zaznamenáno 120 domovních čísel a 470 obyvatel.

První zpráva o obci, v tom čase nazývané Vgerczy, je z roku 1078. Už 13. února 1866 byla v Uhřicích založena Občanská záložna. Stala se hospodářskou oporou obyvatel vesnice, nýbrž i 13 okolních sídel. Podporovala především podnikání; byla ekonomickou oporou pro zúčastněné vesnice. Na počest 70. výročí vzniku záložny, tedy v roce 1936, byl na Květnici vysazen třešňový sad; přišel na 2000 korun. Evangelické veřejnosti byla krátce před tím, 11. října 1863, za tři měsíce a dvacet sedm dnů od položení základního kamene, předána škola. Z iniciativy obce byla

později přebudována na dvojtřídní pro obě náboženství. V budově bylo vyučování zahájeno 17. září 1900. V současnosti byla část objektu přestavěna pro děti předškolního věku. Školáci dojíždějí do Velkých Opatovic nebo do Jevíčka.

V roce 1921 byla obec elektrifikována, na konci 40. let 20. století začal v sídle fungovat obecní rozhlas. Už v roce 1989 byl zaveden vodovod a o pět let později (1994) plyn. Poslední akcí byla oprava budovy obecního úřadu a chodník kolem hlavní silnice. V Uhřicích je tak obecní úřad, mateřská škola,

pohostinství a dvě prodejny smíšeného zboží. Dobré zázemí pro sportovní činnost nabízí areál; počítá se s rekonstrukcí sociálního zařízení, hřiště pro malou kopanou a dráhy pro hasičské soutěže. Uprostřed řady domů při silnici, které vytvářejí prostornou náves, stojí památník padlých občanů v obou světových válkách a kaplička se zvoníkem. Tvoří přirozenou dominantu sídla. Uhřice poblíž Boskovic, mohou nabídnout atraktivní a nádhernou přírodu.

(red)

Zpravodaj Uhřic • Vydává Zastupitelstvo obce Uhřice • Řídí redakční rada, předseda Zdeněk Knesl • Redaktor: dr. Oldřich Bílovský • Povoleno Ministerstvem kultury ČR dne 4. 4. 2003, pod evidenčním číslem MK ČR E 14400 • Inzerce přijímá: Obecní úřad PSČ 696 34 Uhřice, tel. 518 631 630
Tisk: Obec Uhřice • Sazba: František Majer - http://fm.ic.cz, tel. 608 406 680

Zpravodaj Uhřic

www.uhrice.cz ■ e-mail: starosta@uhrice.cz

Pečeť obce z roku 1764

Vydává zastupitelstvo obce ■ číslo 2 ■ ročník VI. ■ vyšlo 19. 6. 2008

Učitel Oliva
strana 3

Hasiči v Čechách
strana 4

Skladatel Kotík
strana 5

Úspěšná sezóna
strana 8

Starosta Zdeněk Knesl: Koupaliště má v obci tradici, chceme, aby bylo vizitkou

Dodavatel hodlá aquapark dokončit do 31. července

Koupaliště chce Skanska dokončit do 31. července letošního roku. Zřejmě tak bude možné od 1. srpna zahájit provoz. Co je nezbytné ještě udělat, aby plovárna fungovala i o dalších záležitostech, jsme hovořili se starostou Zdeňkem Kneslem.

▲ Na základě smlouvy má být koupaliště hotovo do 31. července. Vidíš to jako reálný termín?

Zřejmě ano. Při pravidelných kontrolních poradách dodavatel neavizoval žádné větší potíže. Koneckonců tak zní smlouva,

a nevidím nic, co by zabránilo, aby byla splněna.

▲ Aquapark je v posledním období v obci největší investicí; přijde na 38 miliónů korun. Nebo se něco změnilo?

Ne, v žádném případě. Už to je značná částka. Uhřice přitom patří mezi menší sídla. Koupaliště, tedy vybavením spíše aquapark, mělo v místě tradici. Přiláká do obce obyvatele z okolí. Věřím, pokud vyjde počasí, že bude stále plno. ...pokračování na str. 2

VEDOUCÍ STÁJE ŽABÁK Josef IŠ byl dostatečnou zárukou kvality kurzu zapřahání. Na Dni koní např. s pomocníkem předváděl, jak zvládnou i více zvířat. Foto: MAGDALÉNA STRAKOVÁ

Seminář začínajících vozatajů

Semináře začínajících vozatajů, konaného 5. a 6. dubna v kulturním domě v Uhřicích se zúčastnilo na 30 zájemců z Čech, Moravy i Slovenska. Kromě teorie, si znalosti ověřovali v praxi. Pořadatelem byla Československá asociace chovatelů fríských koní; přednášejícími i instruktory byli především pracovníci a nadšenci ze stáje Žabák v Uhřicích.

nejlepší předpoklady; zaměřují se totiž na výcvik kočárových koní. Tak bylo možné předat zajímavé poznatky. Naučit příští vozataje např. používat bič, dát spřežení správný postroj, zvládnout teoreticky i prakticky jízdu. Ve stájích v Uhřicích je v současnosti ve výcviku 36 koní. Jejich majitelé žijí v ČR, na Slovensku, v Nizozemí i v Rakousku. Výchova svěřených zvířat trvá od dvou do 10 měsíců. (red)

K tomu, aby předali zkušenosti mají

Den koní získal nebývalou oblibu a prestiž

Den koní, konaný již popáté, tentokrát v sobotu 17. května u stáje Žabák v Uhřicích, získal mezi veřejností oblibu a u chovatelů života dvouměsíčního hříběte. Okolí, kde probíhal, bylo obleženo osobními auty; zhlédlo přes 700 platících diváků. Představilo se v něm na 70 koní a nejméně sto účinkujících. V programu bylo možné zhlédnout téměř 30 ukázek a vystoupení. Od předvádění šesti významných plemen, přes středověký turnaj v podání profesionálních kaskadérů, až po tematický pořad Mája, vysoká mája. Zajímavé bylo např. vystoupení dam v sedle nebo tzv. pauschball. Tedy fotbal pro

koně. Nechyběl ani western, v němž se představili i místní - Marek Čumba a František Hroudný. Součástí byl též vstup do koňského života dvouměsíčního hříběte. Kobylka lipicána dostala jméno Morava; pokřtil ji starosta Uhřic Zdeněk Knesl. Mezi účinkujícími byli chovatelé i milovníci koní a folklóru z Vracova, Kobeřic, Českých Budějovic, Nedakoníc, Rajnochovic. Rozhodující roli pořadatelů a hostitelů na sebe vzali domácí milovníci koní v čele s vedoucím stáje Josefem Išem; ten byl i režisérem jedinečného odpoledne. (bí)

DVOUMĚSÍČNÍ KLISNU lipicána při Dni koní pokřtil šampaňským starosta Uhřic Zdeněk Knesl. Kobylka dostala jméno Morava. Foto: MAGDALÉNA STRAKOVÁ

NA BUDOVANÉM koupališti se v polovině června dokončovali poslední úpravy bazénu. Patřilo k němu i světlemodré obložení.

...pokračování ze str. 1

Samozřejmě, a to je na místě uvést, chceme, aby součástí bylo parkoviště osobních aut. Je navíc nezbytné prodloužit komunikace i kanalizaci. To si vyžádá prostředky navíc. Zhruba dva milióny korun.

▲ **Zajistit provoz koupaliště s atrakcemi, zabezpečit po hygienické stránce jeho chod i bezpečnost návštěvníků, není snadné...**

To v žádném případě. Také proto bude měsíc zkušební provoz, z toho 3 dny bez návštěvníků. Je třeba prověřit veškeré agregáty, funkci automatického čištění i čerpadel. Mělo by všechno před tím než se otevře, bezchybně fungovat.

▲ **Chod koupaliště zřejmě zajistí tým pracovníků. S kolika lidmi se počítá?**

Během sezóny, zdůrazňuju při provozu plovárny, budou na bezpečnost návštěvníků dohlížet čtyři plavčíci. Měli by pracovat ve dvojicích; z nich vždy jeden prošel přípravou na Fakultě sportovních studií Masarykovy univerzity v Brně. V tomto směru získal příslušný certifikát. Jinými slovy: Dva ze čtyř plavčků mají odbornou přípravu. Zbývající dva budou na směně s nimi; musejí ale také sledovat

provoz v areálu tak, aby nedošlo k úrazu. V případě jakýchkoli potíží, mají plavčíci povinnost sjednat nápravu. Zakročit. Poskytnout první pomoc atd. Kromě nich se počítá s dvěma pokladními. Občerstvení předpokládáme, že dáme do nájmu soukromníkovi.

▲ **To všechno ale představuje náklady. Vydělá na to provoz koupaliště?**

Děláme propočty. Mnohé samozřej-

JEŠTĚ V ČERVNU se v novém aquaparku hemžili stavbaři. Bylo nutné dovézt materiál, leccos odklidit. Od poloviny července ale by měl na koupališti začít zkušební provoz. Foto LUKÁŠ TESAŘÍK

mě závisí na počasí. Počítáme např. že pracovníci aquaparku budou v zaměstnaneckém poměru pouze v letní sezónu. Tedy na přípravu koupaliště, likvidaci a především při provozu plovárny. To samozřejmě sníží náklady. Za tohoto předpokladu je to reálné.

▲ **Předpoklad vychází též ze vstupného. Jaké bude?**

Také v tomto směru proběhly kalkulace. Zatím, a to se může ještě změnit, protože propočty nejsou u konce, to vychází na 40 korun pro dospělé a polovinu, tedy 20 korun, pro děti. V žádném případě nepočítáme s volným vstupem. Už z toho důvodu ne, neboť na plovárnu přijdou lidé z jiných obcí než z Uhřic.

▲ **V současnosti se dokončují práce, harmonogram se dodržuje. Co zbývá dořešit?**

Většinu věcí jsem zmínil. Chceme, aby aquapark byl skutečnou vizitkou vesnice. Pozornost hodláme proto věnovat architektonickému ztvárnění. A pak bezchybnému provozu.

▲ **V obci kromě toho se připravují další akce. Jak např. vypadá situace s inženýrskými sítěmi v trati Veselé a na Žabáku, kde se**

počítá s výstavbou rodinných domků?

Pro upřesnění: Na Žabáku bude šest a ve Veselých sedm rodinných domů. Na většinu parcel byly uzavřeny se stavebníky smlouvy. V současnosti se na výstavbu inženýrských sítí vyřizuje územní rozhodnutí. Na výběr dodavatele, tedy firmy, která bude práce zajišťovat, proběhne výběrové řízení. Počítáme se zahájením prací, a to nejdříve ve Veselých, v druhém pololetí letošního roku.

▲ **Hlavní silnici takříkajíc zase zalepili. Počítá se s její rekonstrukcí?**

Určitě. Probíhá stavební řízení pro průtah, tzv. druhou část. Zatím nejsem schopen říci termín. Akci má v režii, včetně financování a také termínů, kraj. Mělo by se zahájit letos na podzim nebo, a to vidím reálnější, na začátku příštího roku. Na tom se nic nezměnilo. Komunikace by měla mít odstavná parkoviště. Zaplatí ji, jak jsem vzpomněl, kraj. Obec bude hradit pouze úpravu vjezdů k jednotlivým stavením a parkovací místa.

▲ **Je snaha opravit chodník na cestě k bývalému JZD. Jsou v tomto směru nějaké záměry?**

Máme v plánu v roce 2009 dát cestu do pořádku. Tedy rekonstruovat, a to včetně chodníků. Zatím takříkajíc zaplátujeme nejhorší. Např. silničáři zatmelili díry, naši lidé dělají na chodníku.

▲ **Firma AGER z Brna hodlá uvést do provozu kabelovou televizi. Má mít i tzv. Infokanál, tedy obecní vysílání. Jak by mělo probíhat?**

Obec by z toho měla profitovat. Počítá se, že stanoviště pro vysílání infokanálu bude na obecním úřadě. Perspektivně lze počítat, že bude sloužit hlavně k informování občanů.

Otázky položil OLDŘICH BÍLOVSKÝ

Zprávami SMS lze informovat o krizových stavech

Informovat v krizových situacích lze v Jihomoravském kraji prostřednictvím posílání SMS zpráv na mobilní telefon. Moderní komunikační kanál je možné přitom využít i pro další zprávy z běžného života obce.

Pokud má občan zájem dostávat informace o hrozcích povětrnostních vlivech, např. vichřicích, přivalových deštích, povodních, haváriích v dodávkách energie, vody nebo jejich přerušení, napíše SMS

zprávu ve tvaru: **JMK mezera UHRICE mezera KYJ mezera INFORMACE, mezera ANO mezera PRIJMENI mezera JMENO mezera CISLO POPISNE**. Text lze psát malými i velkými písmeny, všechno ale bez diakritiky. Například: **JMK UHRICE INFORMACE ANO NOVAK STEPAN 20. Zprávu je nezbytné odeslat z mobilního telefonu na číslo 900 77 03**. Cena takto odeslané zprávy je tři koruny, včetně DPH. Vzápětí odesílatel obdrží

zpětnou SMS zprávu potvrzující, že byl zařazen do seznamu odběratelů informací. Zasláním této SMS zprávy je dán současně souhlas k tomu, aby byly na mobilní telefon zasílány informace subjektů zapojených do integrovaného záchranného systému, případně dalších, např. elektrárenské, plynárenské nebo vodárenské společnosti. Posílání SMS zpráv je dobrovolné. V případě, že ho chcete kdykoliv ukončit, stačí poslat na číslo 900 77 03 zprávu: **JMK mezera UHRICE mezera KYJ**

(red)

Rychtáři, purkmistrové, starostové a předsedové

Do jara 1850 stál v čele obce purkmistr. Pak volený starosta. Po osvobození obce v dubnu 1945 předseda místního národního výboru (MNV) a po roce 1990 opět volený starosta. Purkmistr byl za souhlasu vrchnosti volen. Zastával pozici obce, vůči panstvu. Jeho postavení bylo svízelné. Na shromáždění občanů, konaných zpočátku venku, později v hospodě, mohl být kdykoliv odvolán. Vzpomínku na to, jaké bylo jeho postavení, zanechal v Pamětní knize Uhřic Martin Jandl (1826-1897): "Když se sousedům purkmistr znelbil, vytáhli ho od obecního stolu. Pak si šli stěžovat k vrchnímu do Ždánic. Po chlapovi prý nic není, za představeného se nehodí. Příští neděli byl zvolen nový purkmistr."

ale bylo mnohdy veselo. Když např. zdědil syn nebo dcera grunt, bylo povinností dát půl vědra vína. Pokud někdo koupil nebo směnil čtvrtlán musel dát vědro. Přespolní, když koupil grunt, dal dvě vědra vína jako tzv. přijaté. Existovaly ale též tzv. výchovné pokuty. Když byl např. někdo přistižen při polní krádeži, zaplatil tolik vína, kolik hromada určila.

Větší vážnosti se těšil rychtář. Byl ustanoven vrchností. Jeho úkolem bylo sepsovat robotu, vybírat desátky i další dávky. Dohlížel též na pořádek. V tomto směru byl podřízen purkmistrovi, případně konšelům. Jako rychtáři v Uhřicích od roku 1800 do léta 1850 působili Hovadík, Ignác Šmudla, František Ott, Fabián Hudec, Ignác Klečka, Matouš Valihrach, Tomáš Drápal a od roku 1843 do zrušení roboty Baltazar Kiselka. Od roku 1800 do

1809 byli v Uhřicích **purkmistry Bartoš Hudec, Martin Tesař a Martin Bílek**. Od valné hromady 1809 do roku 1822 pak **Ignác Střeštík**. Po něm převzal purkmistrovské žezlo **Cyril Mazel** a v roce 1823 **Ignác Klečka**. Ten v křesle setrval do roku 1833, kdy ho vystřídal **Fabián Hudec**. V roce 1836 byl purkmistrem Uhřic **Silvestr Poláček**, poté od roku 1839 do 1841 **František Šemora**. Do roku 1850, kdy byl zvolen starosta obce, se vystřídali **Baltazar Kiselka (1841-1843), Josef Čamlík (1843-1847) a Tomáš Drápal (1847-1850)**.

Prvním starostou (1850-1861) byl zvolen **Martin Kučera**. Po něm následovali: **František Šemora (1861-1864), Martin Jandl (1864-1867), František Tesař (1867-1873), Antonín Poláček (1873-1877), Josef Ott (1877-1878), Martin Čamlík 1878-1879), Antonín Poláček (1879-1888),**

Josef Valihrach (1888-1893), Baltazar Drápal (1893-1898), František Bělohoubek, (1898-1901), Martin Ott (1901-1904), Václav Adamec (1904-1919). V samostatném státě byl František Šleziger (1919-1923); po něm následoval Josef Čamlík a od roku 1938 František Ott.

Od dubna 1945 stáli v čele obce předsedové národního výboru. Ve funkci se vystřídali: **Ceněk Racek (1945), Tomáš Žilka (1945-1946 a 1950-1952), Josef Adamec (1946-1949), Josef Klečka (1949-1950), Ludvík Filla (1952-1957), Florián Kramář (1957-1960), Zdeněk Knesl st. (1960-1964), František Kučera 1964-1985) a Zdeněk Knesl ml. (1985-1990). Opět jako starostové byli zvoleni: Michal Malík (1990-2002) a po něm Zdeněk Knesl ml. Ten je ve funkci dosud.** (zr)

LETOS SE BABSKE HODY uskuteční v sobotu 28. června. Už nejméně čtvrt roku před jejich konáním se ženy scházely, aby program byl co nejlepší. Má být překvapením. V prvním ročníku (2007) to bylo vystoupení rozvinutých poupat. Počasí loni organizátorkám přálo: Svítlo slunce a den byl jako vymalovaný. Důležité ale bylo: při obchůzce vesnicí ženy roztančily celou dědinu. Do kola museli i ti muži, jímž se vůbec nechtělo. Zkrátka hody v ženské režii neměly chybu. Je snaha to letos zopakovat. Snímky z uplynulého ročníku (2007) pořídil LUKÁŠ TESAŘÍK

Režim ve vinicích určovalo horenské právo

Horenské, někdy též horní právo, bylo prý v některých sídlech na Slovácku, např. ve Ždánicích, přijato už ve 14. století. Platilo též pro okolní vesnice, např. pro Uhřice.

Jeho jednotlivá ustanovení, určující správu a chování ve vinicích, se nazývala artikuly. Nad jejich plněním bděl a podle nich soudil horný nebo pergkmistr; výkonným orgánem byli hotařové (vincúrové). V čase, kdy byla hora tzv. zaražena, tedy před vinobraním, nesměl nikdo kromě nich do vinohradů vkročit. Pokud např. hotař způsobil pokřik, neboť chtěl vetřelce zneškodnit, byli všichni, kteří se nacházeli poblíž, povinni mu pomoci. Když ve vinici zloděje zabil, nebyl souzen. Pouze,

a tak to stanovil 41. artikul, měl na tzv. dolní hráz tělo zanést a večer hornému smrt oznámit.

Vincúrové směli nosit zbraň; v 19. století, na základě nařízení císaře, např. pistolí, případně pušku. Měli právo, ba povinnost po každém, kdo se jim na vyzvání neozval, střílet. Neboť, a tak to stanovilo právo, "kdož se tam (ve vinici!) dopadl neb chytil, nic tam dělat nemaje, ten má jako zrádce, mordýř, násilník a zloděj býti posuzován."

Tresty při dopadení byly tvrdé. Např. v artikulu 47 bylo stanoveno: "Kdokoli by ke škodě do vinohradu nohou vkročil, tehdy noha, pak-li rukou by sáhl, tehdy ruka, má jemu

uřata býti; pak-li by všečen vešel, hrdlo trati." Některá ustanovení byla přitom poněkud kuriózní. Např. v článku 31 bylo stanoveno, že pokud by se něčí pes naučil chodit na hrozny, vlastník musí být oznámen hornému; zvíře je pak povinen uvázat nebo jinak opatřit.

Doslovné znění horenského práva a všech jeho 52 artikulů, pořídil a ve Ždánsku (1931) zveřejnil **Jakub Vrbas (1858-1952)**. Jak uvedl, pravidla pro správu a chování ve vinicích byla např. ve **Ždánicích stanovena už v roce 1349; právem horenským, vydaným v tomto sídle v roce 1565 se řídily též okolní vesnice. Patřily mezi ně např. Uhřice, ale též Sobůlky nebo Strážovice. Norma**

Spor Uhřic a Žarošic o pastvinu u Vrbského

Mezi Uhřicemi a Žarošicemi vznikla kdysi společná pastvina pro dobytek při tzv. Vrbském rybníku. Obyvatelé Žarošic v tomto prostoru v první polovině 19. století hodlali získat tzv. vydržené právo. Samozřejmě na úkor Uhřic. Z toho důvodu se kvůli společnému užívání pastviny v letech 1815 až 1824 rozhořel spor. Vlekl se donekonečna, zvláště, když Žarošiři odvozovali z pastevního práva tzv. vydržené právo i na tuto půdu. Překládali z toho důvodu obecní

hranice až v Vrbskému. Situaci komplikovala i příslušnost k panství; Uhřice patřily Lichtenštejnům se sídlem ve Ždánicích, Žarošice pak po zrušení řádu Cisterciákek ve Starém Brně Náboženskému fondu; až v roce 1825 panství koupila Ernestina Schaffgotchová.

Hospodářský úřad v Žarošicích listem z 26. dubna 1816 zaslaném na vrchnostenský úřad do Ždanic upozornil, že spor o hranice u Vrbského rybníku trvá; pokud nebude

urovnán, stíží to do budoucna jeho urovnání a stanovení katastru. Podle dopisu Uhřičtí hranečníky bezohledně vždy vytáhli a s výhrůžkami hodili přes hranice. Protože spor trval a byl příčinou dalších stížností žarošických občanů, byl ustanoven pojezdný Frank z Násedlovic, aby na místě 23. dubna 1817 vykonal potřebné řízení. Dopadlo ale bez jakéhokoliv výsledku. Spor se tak protáhl až do roku 1824. Podle zpráv docházelo v tomto území mezi pastevci z obou

vesnic k častým a tvrdým potyčkám. Konečně krajský úřad nařídil, aby spor byl rozhodnut na společné schůzi obou vrchnostenských úřadů (Ždanic a Žarošic) a zástupců obou obcí přímo na místě. Stalo se tak 5. května 1824. Bylo rozhodnuto ve prospěch Uhřic. Od toho dne polní trať náleží tomuto sídlu.

MIROSLAV ADAMEC

UHŘICE ROSTOU do krásy. Rozhodující místní komunikace byly rekonstruovány. Patří mezi ně i tah od zrcadla do Lednice a do Chaloupek. Foto: LUKÁŠ TESAŘÍK

ZATÍM JE na odpočívadle cyklostezek, vedoucích Ždánickým lesem, zpevněná plocha a lavičky. Počítá se, že ještě letos v tomto prostoru vyroste altán. Foto: LUKÁŠ TESAŘÍK

Ždánickým lesem vede jediná naučná stezka v okrese

Jediná naučná stezka na Hodonínsku, patrně vede Ždánickým lesem. Začíná ve městě, podle něhož byl lesní masiv pojmenován, postupuje do Haluzic; s odbočkou na Lovčice měří 17,7 kilometru. Na trase je 18 stanovišť. Jejich prostřednictvím se lze seznámit s jedinečnými ekologickými lokalitami i krásami krajiny. K pozoruhodným územím např. patří přírodní rezervace U vrby. Nachází se něco přes kilometr od nejvyššího kopce vrchoviny U slepice (437 m. n. m.). V lokalitě se na zhruba 40 hektarech rozprostírá původní dubobukový porost; vznikl přirozeným rozmnožováním, jeho stáří bylo odhadnuto na více než 160 roků. Na vyznačeném chodníku je nad Ždánicemi též 11 hektarů příměstského lesa zv. Palánek. Jeho porost

se využívá jako genová základna pro rozmnožování dubů a buků; sazenice jsou určeny především pro hřebenové partie. Naučný chodník končí v tzv. Jestřabické bráně, tvořící rozhraní s Chřiby. Kromě něho je Ždánický les protkán cyklotrasami. Měří kolem 200 kilometrů, většina má asfaltový povrch. Významná vede též přes Uhřice na vrcholovou cestu Těšanka.

Masiv byl přitom na Hodonínsku před deseti lety (1998) vyhlášen Přírodním parkem. Zaujímá rozlohu 65 čtverečních kilometrů. Přírodovědci ale tuto část považují za nejcennější; bývá označována za ostrůvek karpatské flóry. Ždánický les je vlastně plochá vrchovina. Prochází jí, většinou po hřebeni, pomyslné rozhraní mezi Slováckem a Hanou.

(r)

Toufaři zanechali v Uhřicích zřetelnou stopu

Zřetelnou stopu zanechali v Uhřicích toufaři. Ještě než po bitvě na Bílé hoře (1620) museli obec opustit, zhotovili prý na začátku 17. století pro kostel sv. Jana Křtitele na zakázku svatostánek. V sídle se objevili zřejmě po roce 1550, kdy jeho část drželi Kounicové; majoritní majitelkou větší části osady byla Eliška z Fulštejna. Povolila, aby se v obci usadili novokřtenci.

Žili ve společném domě zvaném Haushaben. Nacházel se v horní části osady. Později ve stavení žil rod Macháčků; v 70. letech 20. století bylo stavení zbořeno. Na jeho místě, a také v zahradě, vyrostly tři domy: Prokešův, Stanislavův a Šedivých. Pobyt toufarů v obci lze dokumentovat. Např. v listinách bylo uvedeno, že roku 1561 zemřel v Uhřicích bratr Lorenz Schuster. Novokřtenci prosluli houževnatostí a vytrvalostí.

Patřili k výborným bednářům, hrnčírům i vinařům. Páni z Kounic jim v severní části katastru přenechali pozemky; jsou nazývány Toufarsky. Pod vesnicí se nachází trať zvaná Ktiňáky. Tu též na základě dochovaných zpráv užívali.

Novokřtenci utrpěli už v roce 1602 příkoří; způsobilo jim je císařské vojsko, které mělo ležení v Kyjově. Přes veškeré nesnáze se v sídle

MIROSLAV ADAMEC

František Oliva učil a režíroval divadlo

Dobře prý učil a také režíroval divadlo. František Oliva (1867-?) ale údajně platil za přísného a spravedlivého kantora. Ostatně v září 1902, kdy byl ustanoven do školy v Uhřicích, ji vedl Alois Hrdlička. Nesmlouvavý striktní, ale v mezilidských vztazích pohodový šéf. To Olivovi vyhovovalo. Zamlouvalo se mu též, že nadučitel stál v čele hasičů, neboť i on považoval za svou povinnost působit v obci jinak než pouze učit žáky.

V současnosti už zřejmě ve vesnici neexistuje pamětník časů, kdy František Oliva v Uhřicích působil; jeho osobnost lze tak postihnout jen na základě písemných památek. Např. záznamů včelařského spolku. Z Uhřic odešel v červnu 1912, kdy byl jmenován řídícím školy v Nechvalíně. To bylo jeho třetí působiště.

Učitelů v Čechách byl nadbytek

Narodil se v druhé polovině 19. století (1867) v tehdejším Německém, později Havlíčkově Brodě. Po absolvování učitelského ústavu v Kutné Hoře, odešel na Moravu. Musel, neboť v Čechách by se stěží uplatnil. V této části Rakouska-Uherska byl totiž kantorů nadbytek. Oliva se tak zařadil mezi absolventy vystudovaných v Čechách, kteří byli nuceni odejít za žáky na Moravu. Tak přišel v září 1893 do Vracova; byl ustanoven podučitelem. V sídle poznal pozdější manželku Marii, rozenou Rothovou. Už jako ženatý s ní odešel na začátku 20. století (1902) do Uhřic.

Skoro po deseti letech byl jmenován učitelem; manželka se stala tzv. industriální učitelkou. Ve škole kromě něho a nadučitele Hrdličky, působil ještě podučitel Bohumil

UČITEL F. OLIVA

Mastník, původem též z Čech. Pro Olivu znamenalo místo definitivu a jistotu. Samozřejmě též vyšší gáži. Mohl tak lépe uplatnit své zájmy a přispět k rozvoji pokroku ve vesnici.

Horlivý čtenář novin

Byl to prý všestranně vzdělaný člověk, se sklony k filozofování. Charakterově byl František Oliva označován za uslechtilého, příjemného a všeobecně váženého muže. Zapojil se též do činnosti čtenářsko-pěveckého spolku Lumír v Žarošicích. Odebíral přitom řadu časopisů a byl pravidelným čtenářem Lidových novin. Tento deník přicházel poštou do Žarošic, ale až odpoledne; v sídle úřadu byl ještě týž den roznesen. V Násedlovicích

a v Uhřicích ale nikoliv.

Roznášku novin měl na starosti listonoš a také žarošický kapelník Jakub Zelený (1845-1909). K němu v podvečer učitel Oliva pravidelně chodil; ještě týž den tak mohl číst tisk. Přes kopec se vydával každý den, za jakéhokoliv i nevlidného počasí. Prý se se Zeleným spřátelil. Jeho návštěvy u listonoše, protože to byl zdatný muzikant, světem prošlý voják a člověk s přehledem, se protáhly. Oba debatovali o politickém dění, ochotnickém divadle a vůbec kultuře.

Všestranný divadelník a režisér

Kantor Oliva věnoval volný čas včelaření a kultuře. S Josefem Mokrým (1889-1927) např. ve škole nacvičili několik scének. Na tuto spolupráci vzpomněl též Josefův syn Vladimír Mokrý (1918-1985). Uvedl: "V letech 1907 až 1914 se otec věnoval režii. Začal se školní mládeží, kdy spolu s učitelem Františkem Olivou připravil řadu pohádkových her."

Režii se uhřický kantor věnoval též v Žarošicích. Na základě archivních záznamů měla v roce 1908 neobyklý úspěch hra Ladislava Stroupežnického (1850-1892) Siroťci peníze. Pro nebyvalý ohlas byla sehrána též v Dambořicích.

V Uhřicích režíroval a dramaticky připravoval dětské divadlo. V jeho nastudování s dětmi jako účinkujícími, tak diváci obdivovali v neděli

Oliva se zúčastňoval veřejných a společenských akcí v místě i v rámci okolí. Aktivně působil též v učitelských organizacích na Ždánicku. V Uhřicích, už v nově vybudované škole, položil základy vzdělanosti. Na ně pak navazovaly další generace.

OLDŘICH BÍLOVSKÝ

Na výstavě bylo možné ochutnat přes 450 vzorků

Na zdařilé Velikonoční výstavě vín v Kulturním domě v Uhřicích 23. března bylo možno ochutnat přes 450 vzorků. Šampionem expozice se stal bílý Tramín, ročník 2007, z pozdního sběru od Josefa Střeštika z Násedlovic. Z červených pak Cabernet Moravia, ročník 2007, od Jaroslava Výlety z Nenkovíc. Při hodnocení oba vzorky získaly 19 bodů.

Jako nejlepší kolekce bylo ohodnoceno pět vzorků Tomáše Bělohoubka z Uhřic: Neburské, ročník 2006, z pozdního sběru (18,9 bodů), Muškát moravský, ročník 2006, pozdní sběr (18,7 bodů), Zweigeltrebe, ročník 2007 (19 bodů), Cabernet Sauvignon, ročník 2004 (18,7 bodů) a Portugal modrý,

ročník 2007 (19,1 bodů). Kromě nich získala diplom tři nejlépe hodnocená vína od každé odrůdy, kde počet vzorků činil nejméně pět. Dále pak vína s hodnocením 19 a více bodů. V Rulandských bílých to např. byli pěstitelé Jan Pěničík z Uhřic, firma Spielberg CZ s. r. o. Archlebov, Jan Válka ze Žarošic, František Poláček a Zdeněk Maleňák, oba z Uhřic. Účastníkům zahrála cimbálová muzika Strážničan s primášem Vítězslavem Pálenským.

(red)

NA VÝSTAVĚ VÍNA bylo prezentováno 311 vzorků bílého a 148 červeného. Jejich hodnocení proběhlo už 14. března. Mohl tak být sestaven katalog, v němž se mohli návštěvníci dobře orientovat. K dobré náladě přispěla též cimbálová muzika v čele s Vítězslavem Pálenským, vnukem legendárního strážnického primáše Slávka Volavého. Foto: FRANTIŠEK POLÁČEK

Tematické dny měly úspěch a děti zaujaly

Celoroční hra nazvaná Tematické dny, děti zaujala. Měla úspěch. Její vyhodnocení se uskuteční na závěr letošního školního roku v pátek 27. června.

Mateřskou školu (MŠ) letos navštěvovalo 23 dětí, základní (ZŠ) pak 21 žáků. Před Velikonocemi a Dnem matek proběhly dílny pro maminky s dětmi; ženy se nejprve učily děrovat vajíčka a školáci zkoušeli různé techniky zdobení vajec. V druhé dílně malovaly hedvábnou šálu.

Děti z MŠ absolvovaly plavání v Hustopečích, druháci a třetáci plavecký výcvik. Kromě toho se konala řada kulturních akcí. Na červen je připraven ještě výlet pohádkovou lodí a návštěva ZOO v Hodoníně. Příští školní rok 2008-2009 bude slavnostně zahájen v pondělí 1. září.

Sběr odpadu a pomerančové kůry

Letos se škola zaměřila na třídění

DEN DÍTÍ SE V UHŘÍČÍCH slavil nadvakrát. Zajímavý pátek 30. května strávily děti ze Základní školy. Další den, v sobotu 31. května se malí i odrostlejší sešli na hřišti v Lednici. Na 14 sponzorů akce se postaralo o to, aby vítězové získali pěkné ceny.

Vydařený Den dětí se slavil nadvakrát už v květnu

Den dětí připadá na 1. červen; ve škole v Uhřicích se ale slavil už 30. května. Vydařil se. Příčinilo se o to též počasí; slunce svítlo a bylo hezky. Už ráno se školáci rozdělili do pěti družstev. Každé si vylosovalo kartičku se zvířátkem a vyrazilo po červených fáborech. Cestou plnila různé úkoly.

Program zabral celé dopoledne: Děti se vozily na koních. Paní ředitelku zase unesli kovbojové; účastníci ji museli osvobodit tím, že splnili různé úkoly. Např. vždy u žlutého fáborku byl úkol a indicie, vedoucí k pokladu. Děti nosily "živou" vodu, lovily rybky, navlékaly korále, řešily hlavolamy. Na hřišti je pak čekalo překvapení: Měly poznat

Zlatovlásku a samozřejmě nalézt poklad. Princeznu poznaly a poklad též objevily. O to, aby se Den dětí vydařil se zasloužili maminky i tatínkové: Radka Mokrá, Katka Hrubá, Marek Čumba, František Hroudný a Iva Tlapáková. Akci připravili a postarali se, aby děti dostaly sladkou odměnu. (mp)

Příští den, v sobotu 31. května uspořádala oslavu Dne dětí obec. Zajímavé odpoledne sponzorovalo 14 organizací a firem. Děti hrály hry, soutěžily; všichni získali odměny. Součástí bylo též opékání špekáčků. (r)

Jarní výlet do Čech pod Kosířem se hasičům líbil

Jarní výlet se mladým hasičům z Uhřic líbil. Vydalí se na něj, jako každoročně v květnu. První den tohoto měsíce navštívili hasičské muzeum v obci Čechy po Kosířem. Měli možnost poznat hasičskou techniku v nejstarší továrně na hasičské stříkačky v tehdejším Rakousku-Uhersku. Byla založena už v roce 1820. Expozice patří k největším na Moravě, byla umístěna v prostoru, kde stála jedna z hal na stříkačky. Také předměty vystavené v muzeu, překračují rámec jedné sbírky hasičského vybavení. Dokladují rozvoj i potíže podnikání, období expanze a krachu; exponáty dokumentují vývoj hasičské techniky. Od výroby jednoduchých, ručně poháněných strojů, stříkaček tažených koňmi, až po moderní výkonné mechanismy

s odstředivými čerpadly a benzínovými motory. Návštěvníci mohou též obdivovat řemeslnou zručnost už zaniklých řemesel. Např. mosazníků, mědikovců, kolářů, řemenářů, helmařů, kotlářů, provázníků, slamenkářů, košíkářů a dalších.

Ještě před návštěvou muzea si účastníci výletu prohlédli národní kulturní památku - park. Rozprostírá se na 20 hektarech. Jsou v něm ojedinělé stromy a rybníky; rezervaci založil významný dendrolog hrabě Štěpán Sylva Tarouca. Při cestě zpět se mladí hasiči zastavili v Prostějově. Na náměstí u příležitosti 1. máje probíhaly různé soutěže a hry pro děti s doprovodným kulturním programem. Domů se vrátili plni nových zážitků a dojmů.

Text a foto: LUKÁŠ TESÁŘÍK

V ČECHÁCH POD KOSÍŘEM mladé hasiče zaujalo především muzeum vývoje protipožární techniky. Zavítali ale též do přírody. Prohlédli si např. park o rozloze 20 hektarů, kde dermatolog hrabě Tarouca shromáždil jedinečné stromy a další přírodní zvláštnosti.

kilogramů a 5. místo Nikola Sladká 294 kilogramů). Sběr se bude na podzim opakovat.

Kromě toho děti sbíraly kůru z pomerančů a uzávěry z plastových lahví. V tomto směru soutěž neproběhla. Vedení školy tímto chce všem, kteří se do akce zapojili, poděkovat. Zároveň vzkazuje: Pokud budete chtít, budeme rádi, když pomůžete i v příštím roce.

Mgr. MARCELA PROCHÁZKOVÁ

Uhřický rodák Kotík patřil k významným skladatelům

Květy ze Slovácka nebo Moravské lidové tance, to jsou jen nahodile vybraná díla uhřického rodáka a významného hudebního skladatele Josefa Kotíka (1905-?). Světlo světa spatřil 5. března v rodině hostinského. Děti, které se narodily v neděli, a 5. března byl tento den, prý mají štěstí. A také nadání. Alespoň vědmy to údajně tak tvrdily. V případě Josefa Kotíka se to potvrdilo.

Otec, také Josef (1879-?), pocházel ze Žďanic. V letech 1904 až 1921 měl v Uhřicích pronajatu hospodu; později ji koupil Ludvík Filla (1903-1974). Matka Amalie (1881-?), rozená Borovičková, pocházela z Hodějic. Jak vzpomínal její syn Josef, hodně zpívala: koledy i různé kuplety. Takže hudbu měl v krvi.

* ŠKOLOU ŽIVOTA BYLA ZŘEJMĚ HOSPODA

Středisky společenského a vůbec života na vesnici byla vždy hospoda; platilo to dvojnásobně na začátku 20. století. V tomto prostředí se odehrávaly taneční zábavy, svatby a různé další akce. Hráli při nich domácí i přespolní muzikanti. V sále se předváděli šumaři, loutkaři i komedianti; ochotníci v tomto prostředí nacvičovali, za obchodem přicházeli handlíři, podomní prodavači, dohazovači, různí kejklíři, vandrovníci, formani. Přinášeli novinky i různé informace; zprávy, když přišli v neděli na pivo, šířili též dělníci zaměstnaní ve městech. V okolí se v čase mládí Josefa Kotíka stavěla železnice z Čejče do Žďanic. Její dokončení výrazně ovlivnilo život lidí v přilehlých vesnicích. Tedy i v Uhřicích.

Už od dětství Kotík vnímal hudební projevy. Poslouchal muzikanty, flašinetáře, šumaře, zpěváky i komedianty, přicházející do jeho rodného domu. Senzací bylo, když otec pořídil do hospody hrací

automat; za dva krejčary hrál různé skladby. Jak uvedl Kotík ve svých memoárech, melodie mu zněly v uších i jako dospělému. Nezapomenutelně se mu např. vryla do paměti skladba Proč bychom se netěšili, valčík Na vlnách nebo v tom

v Proseči u Skutče. Pak se ale vrátil do Brna, kde jako vrchní revident družstevního svazu působil až do penze v roce 1965.

Při studiu v Brně navštěvoval Městskou hudební školu. Hru na

BÝVALÁ HOSPODA U Fillů před tím než ji získal poslední majitel měla nájemce Josefa Kotíka. V domě, několikrát přestaveném a po nedávné rekonstrukci se narodil významný hudební skladatel. Také Josef Kotík. Foto: LUKÁŠ TESÁŘÍK

čase moderní Kmochovy melodie. "Pro první pochopení hudební harmonie, byly vhodné, srozumitelné a názorné," napsal.

* NADANÝ MUZIKANT, POVOLÁNÍM REVIDENT

Do školy začal Josef Kotík chodit od září 1911 v Uhřicích. Vliv na něho měl zřejmě především pokrokový učitel František Oliva (1867-?). Na housle ho ale učil kantor J. Zítek. Když v roce 1914 odešel na frontu 1. světové války, pokračoval u varhaníka Šerého ve Slavkově. Jako nadaný chlapec navíc záhy odešel na 1. reálku v Brně, z níž přestoupil na obchodní akademii. Po jejím absolvování byl zaměstnán v exportní továrně

housle např. studoval u Ševčíkova asistenta Noppa. Na klavír ho učil profesor Václav Kaprál (1889-1947). Podrobně se seznámil též s dějinami hudby, její teorií a skladbou. Zájem o lidový a především slovácký folklór se u něho projevil v aktivní práci ve Slováckém krúžku v Brně; v tomto prostředí

poznal např. dr. Vladimíra Úlehlu. Účinkoval v rozhlase i ve Strážnici. Jako houslista např. též hrál v Orchestrálním sdružení, které dirigoval profesor Vladimír Helfert (1886-1945); poznal tak přední díla světové i domácí symfonické hudby. Zájem o hudební skladu se u Kotíka projevil záhy. Už v šestnácti letech složil hudební doprovod k písním v pohádkové hře Zlatá nit. Nacvičil ji s žáky hudební školy, herci i zpěváky. To byl první úspěch.

* PŘEVÁŽIL ZÁJEM O FOLKLÓR

Napsal řadu skladeb. Tanečních, zábavných a především lidových. Vysílal je brněnský rozhlas. Vyšílal tiskem v předních nakladatelstvích. Např. Otakar Pokoj nebo Jaroslav Stožický v Brně; František Kubelík, Státní nakladatelství a Supraphon v Praze. Mnohé byly publikovány též v cizině. Kotík se věnoval i tzv. instruktivní hudební literatuře pro praktickou výuku. Např. hry na harmoniku, mandolinu další nástroje. Mnohé práce byly pojaty do osnov a zavedeny v hudebních školách. Jeho jméno je tak spjato s hudebními pedagogy. Např. Otakarem Ševčíkem (1852-1934), Janem Malátem (1843-1915) a dalšími.

Z Kotíkovy hudební tvorby jsou nejnámější Ukolébavka, Serenáda, Písně a tance z Moravského Slovácka, Slovenské lidové tance, Koledy a pastorely, Slovácké tance, Pestré květy harmoniky a další. Byl spoluautorem hudební veselohry Mrakodrap strýčka Toma a Na vinici Páně. Ta byla později přepracována pod názvem Když hrozny zrají. Její děj se odehrával na Slovácku. V roce 1970 byla Josefu Kotíkovi udělena Velká cena Supraphonu a také diplom za úspěšnou autorskou a editorskou spolupráci.

*** * ***
Josef Kotík patřil ke známým autorům. Už méně bylo známo jeho rodiště: Hospoda v Uhřicích. Určitě ale právě ve vesnici rozložené v romantickém údolí Žďánického lesa poznal zvyky a lidové obyčeje. Určitě v tomto prostředí se seznámil s radostmi i smutky denního života. Nasál znalosti, poznatky; bylo impulzem k jeho tvůrčí práci.

OLDŘICH BÍLOVSKÝ

Jedna z nejstarších krypt je patrně v Uhřicích

Zřejmě nejstarší krypta na Hodonínsku se nachází v kostele sv. Jana Křtitele nad Uhřicemi. Byly do ní uloženy tělesné pozůstatky tří zemanů. V roce 1501 Jiřího Racka z Mrdic a na Uhřicích, v září 1545 pak jeho syna Jaroslava a konečně v prosinci 1605 Jana Kryštofa Jägera z Poysprumu; dva první údajně přijímali pod obojí, poslední

byl katolík. V roce 2006 prodělal chrám obnovu a renovaci; uskutecnil se v něm záchranný archeologický výzkum. Byla přitom otevřena krypta. Nachází se uprostřed chrámu, její vchod je přikryt kamenem. Po jeho odvalení bylo možné po schodech vstoupit do hrobky. Má čtvercový půdorys, o stranách čtyři metry. Místo, kde

byly uloženy tělesné pozůstatky, je kvelbené a suché. Situace uvnitř odpovídala historickým záznamům; byly nalezeny kosti zřejmě tří osob, zbytky růžence a kříže. Relikvie byly prozkoumány a poté ve speciální dubové rakvi uloženy zpět. Atropologové potvrdili pohlaví i léta, kdy byla těla do krypty uložena. Vchod byl poté přikryt

betonovou deskou, nad ní i nad posledním místem odpočinku šlechticů se nachází dlažba. Zajímavá hrobka se nachází též pod chrámem Nanebevzetí P. Marie ve Žďánicích nebo v kostele v Ježově. Pozůstatky nebožtíků ale do podzemí byly v obou případech uloženy později. (red)